

Debreceni Ítéltábla

Bf.II.431/2025/10.

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2025. november 5. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A pénzmosás büntette miatt Terhelt1 vádlott ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék 2025. április 22. napján kihirdetett 17.B.391/2023/45. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott által elkövetett bűncselekményt a Btk.399.§ (4) bekezdés b) pont 1. fordulat, (6) bekezdés a) pontja szerinti pénzmosás büntettének minősíti.

A szabadságvesztés büntetés tartamát 2 (kettő) évre enyhíti, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést mellőzi.

A szabadságvesztés végrehajtását 4 (négy) évi próbaidőre felfüggeszti.

A szabadságvesztés végrehajtási fokozatával és a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatos rendelkezés a szabadságvesztés végrehajtása elrendelésének esetére vonatkozik.

Az elsőfokú ítélet bevezető részéből a 2024. március 20. napján megtartott nyilvános előkészítő ülés feltüntetését mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

A másodfokú határozat ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokon eljáró Debreceni Törvényszék a fenti számú ítéletével Terhelt1 vádlottat pénzmosás bűntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban Btk.) 399. § (4) bekezdés a) pont, b) pont, (6) bekezdés a) pont] miatt 3 év szabadságvesztésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát börtönben állapította meg és kimondta, hogy feltételes szabadságra legkorábban a büntetés 2/3 részének kitöltését követő napon bocsátható. A vádlott vagyonára 180 000 forint erejéig vagyoneklobzást rendelt el, továbbá rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről is.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen törvényes határidőn belül kizárólag Terhelt1 vádlott védője jelentett be fellebbezést, részbeni megalapozatlanság, téves jogi minősítés és az indokolás miatt, felmentés, továbbá enyhítés érdekében.

[3] A védő előkészítő iratában elsődlegesen bizonyítás elrendelését és tárgyalás kitűzés indítványozta, másodlagosan az ügy nyilvános ülésen történő elbírálását kérte. Bizonyítási indítványában igazságügyi vegyészszakértő kirendelését kérte elsődlegesen annak megállapítására, hogy az eljárás során lefoglalt és vizsgált anyag egyáltalán jövedéki terméknek minősült-e. Indítványozta továbbá megkeresni a távközlési szolgáltatót annak megállapítása végett, hogy a vádlotthoz befutott sms üzenethez tartozó telefonszám melyik országhoz köthető.

[4] A bizonyítási indítvány elutasítása esetén is indokoltnak tartotta a tényállás és a minősítés pontosítását a következő indokok alapján. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tényállása részben felderítetlen, a megállapított tényállás néhány esetben ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, továbbá az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből a további tényekre helytelenül következtetett. A helyes jogi minősítés, illetve a részbeni megalapozatlanság kiküszöbölése a vádlott felmentését eredményezheti.

[5] A minősítést illetően rámutatott, hogy a Debreceni Járási Ügyészség a vádiratában Terhelt1 vádlottat a Btk. 399. § (4) bekezdés a) pontjában meghatározott és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő, különösen nagy értékre elkövetett pénzmosás bűntettével vádolta, majd később ezt a vádat módosította, és a vádlottat immár a Btk. 399. § (4) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott és a (6) bekezdés a) pontja szerint minősülő és büntetendő különösen nagy értékre elkövetett pénzmosás bűntettével vádolta. Az a) pont szerinti elkövetési magatartás a megszerzés, illetve a felette rendelkezési jogosultság szerzése, míg a b) pont szerinti elkövetési magatartás megőrzést, elrejtést, kezelést, felhasználást, átalakítást, átruházást, illetve az elidegenítésben történő közreműködést jelent. A védelem álláspontja az, hogy Terhelt1 vádlott nem szerezte meg a más által elkövetett büntetendő

cselekményből származó vagyont, legfeljebb a vagyon megőrzésében vagy elrejtésében működött közre, mivel a megszerzés és a megőrzés között a különbség az, hogy a megszerzés egy aktív birtokbavételt jelent saját célra. A megőrzés ezzel szemben egy passzív magatartás, tulajdonképpen más részére történő birtoklást jelent. Megszerzés esetén a vádlottnak lehetősége lett volna az adózás elől elvont jövedéki terméket saját célra hasznosítani, értékesíteni, de ezt ő nem tette meg, mivel csak a tárolásban működött közre. A vádlott tudatában a garázs ismeretlen ukrán férfinak történő bérbeadásakor az volt, hogy ott különböző autóalkatrészcsomagok tárolása történik, így semmilyen bűnös szándék nem vezérelte. Az adózás elől elvont jövedéki terméket az ismeretlen ukrán férfi helyezte el a garázsban, és csak 2020. novemberében jutott tudomására, hogy azok valójában dohánytermékeknek látszó tárgyak, így kizárólag passzív magatartást tanúsított a termékek megőrzésében. Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállásában is ezt állapította meg a [15] bekezdésében, és ez szerepel az indokolás [111], illetve a [115] bekezdéseiben.

[6] A védelmi álláspont szerint az eljárás során nem tisztázódott, hogy a garázsban elhelyezett termékek pontosan minek minősültek, az ügyben szakértőt ennek megállapítására nem rendeltek ki. Erre már csak azért is szükség lett volna, mert az eljárás során meghallgatott tanúk sem találkoztak még ilyen márkájú cigarettával. Erre figyelemmel indítványozta a bizonyítás elrendelését. A garázsban lefoglalt dolgok beazonosíthatatlansága eredményezte döntően ez ítélet részbeni megalapozatlanságát, hiszen ezek kapcsán az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett. Az elsőfokú ítélet [15] bekezdésében rögzítette, hogy a vádlott ténylegesen először 2020. novemberében látta az általa bérelt garázsban azt, hogy dohánytermékek lettek elhelyezve kartondobozokban, azonban pontosan a dobozokban elhelyezett tárgyak tekintetében nem lehetett minden kétséget kizáróan bizonyítani azt, hogy azok jövedéki terméknek minősültek-e. A védő iratellenességet vélt felfedezni az elsőfokú ítélet [50] bekezdésében írtak tekintetében is akként, hogy: „az egyik nyitott dobozba belenézett és látta, hogy cigaretta van benne”, mivel a vádlott nem látta azt, hogy a dobozban pontosan mi van, a tudata csak annyit fogott át, hogy forma alapján cigaretta lehetett. Valójában egy vélelem volt a vádlott részéről a tekintetben, hogy a dobozokban cigaretta volt. A fentiekre figyelemmel a vádlott nem volt tisztában kétséget kizáróan, hogy jövedéki termékek vannak a garázsában, ezért elsődlegesen felmentésnek van helye, de másodlagosan a bizonyítási indítvány elutasítása esetén indokolt lehet az ítélet hatályon kívül helyezése is.

[7] A büntetés kiszabását meghatározó körülmények tekintetében kérte mellőzni a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságának súlyosító körülményként történő értékelését, ezzel kapcsolatos tényeket az elsőfokú bíróság nem állapított meg. Ezzel szemben az ügyben számos nyomatékos enyhítő körülmény tárható fel. Ilyen a vádlott büntetlen előélete, az, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik saját háztartásában, a jövedéki termékkel összefüggésben kiszabott jövedéki bírság folyamatos megtérülése, és az, hogy a vádlott az őt ért fenyegetés miatt nem merte a hatóságok előtt feltárni a történeteket. További nyomatékos enyhítő körülmény, hogy a vádlott önkéntes szerződés alapján ellenszolgáltatás nélkül közérdekű tevékenységet végez az Egyesület részére 2025. április 4. napja óta határozatlan ideig. Mindezekre figyelemmel a Terhelt1 vádlott részére kilátásba helyezett büntetés már a büntetőeljárás jelenlegi szakában is nevelési célzattal hatott. Mindezekre figyelemmel a védő az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a vádlott

felmentését, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését, harmadlagosan a büntetés enyhítését kérte.

[8] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.232/2025/2. számú átiratában az ügy tanácsülésen történő elbírálását indítványozta. Az ügyészség a védelmi fellebbezést nem tartotta alaposnak, rámutatott, hogy a felülbírálat teljeskörű.

[9] Álláspontja szerint a törvényszék a bizonyítást a perrendi szabályok megtartásával folytatta le, az ügy elbírálásához szükséges bizonyítékokat beszerezte és azokat megfelelően értékelve indokolási kötelezettségét is teljesítve megalapozott tényállást rögzített. Okszerűen döntött a vádlott bűnösségéről, e körben előterjesztett védelmi fellebbezés nem foghat helyt, mivel az a másodfokú bíróság általi bizonyítékok felülmérlegelését célozza. Az elsőfokú bíróság az elkövetési magatartás befejezetté válásakor hatályos anyagi jogi szabályok szerint minősítette a vádlott cselekményét különösen nagy értékre elkövetett pénzmosás bűntettének, azonban a bűncselekmény törvényhelyének megjelölése pontosítást igényel. A helyes minősítés a Btk. 399. § (4) bekezdés b) pont, (6) bekezdés a) pont. A vádlott ugyanis azzal, hogy az ország területére bűncselekmény útján érkezett adózás elől elvont jövedéki termékek tárolásában, elrejtésében közreműködött, mint a jövedéki termékek birtokosa a jövedéki adóról és jövedéki termékek forgalmazásának általános szabályairól szóló 2016. évi LXVIII. törvény 8. § (1) bekezdés oc) alpontja alapján adófizetésre kötelezett személlyé vált és cselekményével 120 562 640 forint kárt okozott. Elfogadható érvekre hivatkozva nem állapította meg a bíróság az üzletszerű elkövetést. A Btk. 399. §. (4) bekezdésében meghatározott pénzmosás járulékos bűncselekmény, a törvényi tényállás feltételez egy büntetendő alapcselekményt. Az ítélezési gyakorlat szerint azonban a terhelt bűnössége a pénzmosásban akkor is megállapítható, ha az alapcselekménnyel összefüggésben nem történik jogerős elítélés (BH2019.125.). Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó bűnösségi körülményeket megfelelően vette számba és minden tekintetben törvényes büntetést alkalmazott, azok enyhítésére kellő ok nincs. Az ítélet egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései is megfelelnek a törvénynek. Mindezekre figyelemmel indítványozta a minősítés megváltoztatásán túl az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

[10] A Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét, valamint az azt megelőző eljárást a védő bizonyítási indítványát elutasítva, a védő e körben előterjesztett másodlagos indítványának megfelelően a Be. 599. §-a szerinti nyilvános ülésen bírálta felül.

[11] A másodfokú bíróság akkor tart tárgyalást, ha az ügy tanácsülésen nem intézhető el, bizonyítás felvétele szükséges, vagy a tanács elnöke a tanácsülésre vagy a nyilvános ülésre tartozó ügyet tárgyalásra tűzi ki. A Be. 600. § (1) bekezdés b) pontja szerinti bizonyítás felvételének szükségessége a tényállás részbeni megalapozatlanságához kapcsolódik. A Be. 592. § (2) bekezdés a), b), c) és d) pontjai szerint az elsőfokú bíróság ítélete részben akkor megalapozatlan, ha az elsőfokú bíróság a tényállást hiányosan állapította meg, az részben felderítetlen, ellentétes a bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával, avagy az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett.

Jelen ügyben ezen hiányosságok nem voltak megállapíthatóak, illetve a lentebb majd részletesebben kifejtettek szerint a tényállás minimális részbeni megalapozatlansága nem az eljárás tárgyát képező cigaretta jövedéki termék jellegéhez kapcsolódott.

[12] A nyilvános ülésen Terhelt1 vádlott védője az előkészítő iratában írtakat fenntartotta, változtatlanul indítványozta a szakértő bevonását, a vádlott felmentését, avagy a kiszabott büntetés enyhítését. A fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratában írtakat ugyancsak fenntartva a bizonyítási indítvány elutasítását tartotta indokoltnak, ugyanis az eljárás során egyértelmű volt, hogy a nyomozó hatóság tagjai a vádlott által bérelt garázsban cigarettát találtak, így a bizonyítási indítvány alaptalan. A minősítés helyesbítése mellett az ítélet helybenhagyására tett indítványt. Terhelt1 vádlott az utolsó szó jogán történt felszólalásában csatlakozott a védőjéhez.

[13] A védelmi perorvoslat részben - kizárólag a büntetés kiszabási körben - alapos.

[14] A másodfokú bíróság figyelemmel a fellebbezés irányára, a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt teljeskörűen bírálta felül, így vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, a bűnösség megállapítását, a cselekmény minősítését, a büntetés kiszabását, az indokolás helyességét, továbbá az ítélet egyéb rendelkezéseit is.

[15] Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást az eljárási törvény előírásainak megfelelően folytatta le, nem vétett sem abszolút [Be.608. § (1) bekezdés a)-h) pont], sem olyan súlyos relatív eljárási hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a)-d) pont], ami az érdemi felülbírálatot kizárta volna.

[16] A Debreceni Törvényszék az ügyfelderítési kötelezettségét megfelelően teljesítve a törvényes bizonyítási eljárás eredményeként alapvetően megalapozott tényállást rögzített. A tényállás csak szűkebb körben, kizárólag a vádlott konkrét elkövetési magatartását érintően volt részben megalapozatlan a Be. 592. § (1) bekezdés d) pontja alapján. Azon tényekből, miszerint a vádlott által használt garázsban került feltalálásra a nagy mennyiségű jövedéki termék, amit nem a vádlott helyezett el, hanem egy ismertelen ukrán férfi, de azokat a vádlott már 2020. novemberében észlelte a garázsban, majd 2021. áprilisában továbbra is, csupán arra lehetett következtetni, hogy a vádlott a más által a garázsban elhelyezett adó- és zárjegy nélküli cigaretták tárolásában, elrejtésében működött közre. A tárolásban, elrejtésben való közreműködés nem minősül megszerzésnek, ezért indokolt a történeti tényállás [39] bekezdésének akként történő módosítása, hogy: „Terhelt1 vádlott azzal, hogy az ország területére bűncselekmény útján érkezett adózás elől elvont, s ismeretlen, ukrán személy által az általa bérelt garázsban elhelyezett jövedéki termék szabálytalan tárolásában közreműködött, a a fenti jogszabályok rendelkezéseinek megszegésével 120 562 640 forint kárt okozott.”

[17] Egyebekben az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás minden tekintetben megalapozott, az a másodfokú eljárás során az ítéltábla számára is irányadó volt.

[18] A törvényszék megfelelően teljesítette indokolási kötelezettségét is. Részletesen foglalkozott Terhelt1 vádlott vallomásaival, elemezte tanú1, tanú2, tanú4, tanú3, tanú5 tanú6 tanú7, tanú8, tanú9, tanú10 tanúk vallomásait, valamint az ügyben beszerzett további bizonyítékokat, így a kamerafelvételeket, a leplezett eszközök használatából nyert bizonyítékokat és az okiratokat is. Az elsőfokú ítéletből nyomon követhető a törvényszék azon gondolatmenete, amely a tényállás megállapításához vezetett, ezért a felmentésre irányuló fellebbezés nem vezetett eredményre. Az ítélet hatályon kívül helyezését célzó fellebbezés sem foghatott helyt, mert ezen irányú védelmi perorvoslat a Be. 610. §-án alapult, azonban az elsőfokú bíróság ítélete, tényállása teljesen megalapozatlannak nem tekinthető, azaz az elsőfokú bíróság megállapított tényállást (megalapozott tényállást), illetve e tényállás teljes egészében felderítetlennek sem minősült.

[19] A vádlott elfogadott védekezése nyomán nem volt kétséget kizáróan bizonyítható, hogy az eljárás során lefoglalt mennyiségű adózatlan cigarettát a vádlott helyezte el a garázsban. Ezzel szemben tényként rögzíthető, hogy a vádlott tudott az általa használt ingatlanban elhelyezett jövedéki ellenőrzés alól elvont cigarettákról, hiszen az eljárás során Terhelt1 vádlott beszámolt arról, hogy már 2020. novemberében észlelte a garázsban elhelyezett cigarettákat, „nagyon megijedt a sok doboz cigaretta láttán” tartalommal nyilatkozott. A garázs hat havi bérleti díjának előre történő kifizetéséből pedig egyértelműen levonhatta azt a következtetést, hogy a cigaretták tárolása hosszabb ideig történik, emellett 2021. áprilisában észlelte is, hogy a garázsban a dobozok változatlanul ott vannak.

[20] Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság mind az ügyfelderítési kötelezettségének, mind indokolási kötelezettségének maradéktalanul eleget tett, a védő bizonyítási indítványainak teljesítése nem volt indokolt. Ezek közül az igazságügyi vegyészszakértő bevonása azért volt szükségtelen, mivel a vádlott maga is cigarettának ismerte a feltalált jövedéki terméket, a törvényszék ítéletének történeti tényállásában – a [21]-[24] bekezdéseiben – az iratokkal és a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban állapította meg, hogy a vádlott által bérelt garázsban milyen módon, hogyan elhelyezve, mibe csomagolva, pontosan hány doboz, milyen márkájú és milyen értékű cigarettát leltek fel. Önmagában az, hogy tanú7, tanú9, tanú10, tanú8 tanúk nyilatkozatai szerint ilyen márkájú cigarettával korábban nem találkoztak, nem vezetett bizonyítás felvételéhez, hiszen nem a márkajelzés dönt arról, hogy az adott termék cigaretta-e vagy sem.

[21] Megjegyzendő, hogy az elsőfokú bíróság az iratokkal egyezően állapította meg tényállásának [15] bekezdésében azt, hogy „a vádlott ténylegesen 2020. novemberében látta először, hogy az általa bérelt garázsban dohánytermékek lettek elhelyezve kartondobozokban melyek közül az egyik nyitott állapotban volt...”. Szem előtt tartva a Be. 163.§ (3) bekezdés c) pontjában írtakat, az sem hagyható figyelmen kívül, hogy az okirati bizonyítékok szerint a

vádolt az adóhatósági eljárás során 2021. szeptember 9. napján történt megtekintés után elfogadta a cigaretták mennyiségét is. Mindezek miatt külön bizonyítási indítvány hiányában az elsőfokú bíróság nem vétett hibát, amikor e kérdéssel a továbbiakban nem foglalkozott.

[22] A büntetőeljárásunk rendszerében a bizonyítás elsődlegese terepe az elsőfokú bíróság eljárása, az elsőfokú bíróság az, amely a rendelkezésre álló bizonyítékokat közvetlenül megvizsgálja és értékeli. A bizonyítási eljárás berekesztéséig a büntetőeljárás résztvevőinek számos lehetőség áll rendelkezésre a bizonyítás körének bővítésére, újabb bizonyítási eszközök beszerzésére vagy akár – mint jelen ügyben – szakértő kirendelésének indítványozására. Ilyen indítványt jelen ügyben az elsőfokú eljárás során nem terjesztettek elő, és a bizonyítási eljárás berekesztése előtt sem éltek további bizonyítási indítvánnyal.

[23] A védelem által hivatkozott fenyegető sms tekintetében sem volt indokolt a bizonyítás kiegészítése, azaz a telefonszolgáltató megkeresése, mert e kérdéssel az elsőfokú bíróság is kimerítően foglalkozott ítéletének [119]-[123] bekezdéseiben, az ott írtakkal az ítéltábla mindenben egyetértett.

[24] A megalapozott tényállásból a törvényszék okkal vont következtetést a vádlott bűnösségére, azonban a fellebbviteli főügyészségnek a cselekmény jogi minősítését célzó észrevétele helytálló.

[25] Az elsőfokú bíróság a Btk. időbeli hatályára vonatkozó rendelkezéseit megfelelően alkalmazva az elkövetési magatartás befejezetté válásakor hatályos anyagi jogi jogszabály szerint minősítette Terhelt1 vádlott magatartását különösen nagy értékre elkövetett pénzmosás bűntettének. Az elkövetéskor hatályos Btk. kimondta: aki a büntetendő cselekményből származó vagyon eredetét, a vagyonon fennálló jogot, a vagyon helyét, ezek megváltozását elfedi vagy elleplezi, pénzmosást követ el [Btk. 399. § (1) bekezdés]. A fenti törvényhely (4) bekezdése szerint pénzmosást követ el az is, aki a más által elkövetett büntetendő cselekményből származó vagyont a) pont: megszerzi, felette rendelkezési jogosultságot szerez, vagy b) pont: megőrzi, elrejt, kezeli, használja, felhasználja, átalakítja, átruházza, elidegenítésében közreműködik. Az elsőfokú bíróság a cselekmény minősítésénél egyaránt hivatkozott a Btk. 399. § (4) bekezdés a) és b) pontjára, azonban minden kétséget kizáróan csak az volt megállapítható, – és a megalapozott tényállás is ezt rögzítette – hogy Terhelt1 vádlott a jövedéki termékek megőrzésében működött közre, így magatartásának minősítése helyesen a Btk. 399. § (4) bekezdés b) pont I. fordulata, (6) bekezdés a) pontja, mivel a pénzmosást az ötvenmillió-egy forinttól az ötszázmillió forintig terjedő, a Btk.459.§. 38. pont (6) bekezdés d) pontja szerinti különösen nagy értékre követte el, amikor cselekményével 120 562 640 forint kárt okozott.

[26] A büntetés enyhítését célzó védelmi fellebbezés alapos.

[27] A fenti bűncselekményt megvalósító személy 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntethető és helyesen hivatkozott az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásakor kiindulási pontként szolgáló a Btk. 80. § (2) bekezdésében meghatározott törvényi középértékre, mely jelen esetben 5 év. Alapvetően helyesen tárta fel a büntetés kiszabásánál irányadó súlyosító és enyhítő körülményeket is, azonban mindezekkel együtt is némiképp eltúlzott szankciót alkalmazott.

[28] Elsőként utalva a védő előkészítő iratában írt azon érvelésre, mely szerint mellőzendő a súlyosító körülmények köréből a pénzmosás elszaporodottságára való hivatkozás, az ítéltábla nem osztotta a védelmi álláspontot. A Kúria 56. BK vélemény III.11. pontja szerint a bűncselekmények elszaporodottsága akkor súlyosító körülmény, ha a köztudomás szerint az ügyben elbírált vagy az ahhoz hasonló bűncselekmények száma (az elkövetéskor) a korábbi időszakhoz képest lényeges emelkedést mutat, vagy ha a számuk az adott területen lényegesen magasabb volt az átlagosnál. Ugyan sem a Kúria 56. BK véleménye, sem a precedensekben megnyilvánuló kúriai gyakorlat nem kívánja meg az ügyészégi vagy bírósági statisztikai adatok konkrét megjelölését az adott ügyekben, azonban „A tájékoztató a bűnözés adatairól” című Legfőbb Ügyészégi kiadvány – emiatt köztudomású statisztikai adatok - szerint a pénzmosás az elkövetési időszakban növekvő tendenciát mutatott. 2019-ben 188, míg az elkövetési időt érintő 2020., illetve 2021. években ez a szám már 311, illetve 358 volt.

[29] Helyesen értékelte a törvényszék enyhítő körülményként a vádlott büntetlen előéletét, a bíróságon tett ténybeli beismerő vallomásnak minősített nyilatkozatát, az ügy tárgyát képező jövedéki termékkel összefüggésben kiszabott jövedéki bírság folyamatos megtérülését, valamint a vádlott rendezett családi és egzisztenciális körülményeit. Ugyancsak megfelel a bírói gyakorlatnak az időmúlásra hivatkozó, a büntetés enyhítésének irányába ható körülmény felhozása is. Megfelelően hivatkozott az 1214/B/1999. AB határozat 4.f) pontjában írtakra, mely szerint a bíróság által kiszabott büntetésnek meg kell felelnie az arányosság, a szükségesség és ultima ratio elvének is.

[30] Ehhez képest az általa meghatározott szankció pontosan ezen elvek miatt tekinthető eltúlzott mértékűnek. Terhelt vádlott büntetlen előéletű, ezidáig összeütközésbe a törvénnyel nem került. Ilyenkor a fokozatosság elve kiemelten kell, hogy érvényesüljön. A büntetésének enyhítése irányába hatott az a körülmény is, hogy a cselekményét a bűncselekmény minősítését meghatározó értékhatár alsó határához közelebbi értékre követte el. Mindezek kiegészítve - különösen hangsúlyosan – a bűncselekménnyel okozott kár folyamatos megtérítésével, az időmúlással, a rendezett családi háttérével és a közösség számára végzett önkéntes munkájával az ítéltábla lehetőséget látott a szankció mérséklésére, valamint a szabadságvesztés büntetés próbaidőre történő felfüggesztésére. A másodfokú bíróság a fentebb felsorakoztatott körülményekre tekintettel a törvényi minimummal egyező 2 évre enyhítette a szabadságvesztés tartamát. A szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztése a Btk. 85. § (1) bekezdésén alapult, emiatt az ítéltábla értelemszerűen mellőzte a közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását. A próbaidő a Btk. 85. § (2) bekezdése alapján a maximumhoz közeli 4 év. A szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztése miatt a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, illetve a feltételes szabadságra vonatkozó

rendelkezések értelemszerűen szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése esetére vonatkoznak.

[31] A másodfokú bíróság az Alkotmánybíróság 8/2015. (IV. 17.) AB határozata nyomán hivatalból vizsgálta a Btk. 102. § (1) bekezdése szerinti előzetes mentesítés lehetőségét. Az érdemesség vizsgálata során a vádlott kedvező személyi körülményei ellenére a bűncselekmény jellege miatt az előzetes mentesítés alkalmazására az ítéltábla kellő alapot nem látott.

[32] Az egyszerűsített felülvizsgálat körébe tartozó elsőfokú rendelkezések törvényesek.

[33] Az ítéltábla a fenti körben a Debreceni Törvényszék ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtatta meg, míg az egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyta helyben azzal, hogy az ítélet bevezető részéből a nyilvános előkészítő ülés feltüntetését mellőzte, mivel azt a Be. 451.§. (2) bekezdés c) pontja alapján nem kell feltüntetni.

[34] Az ítéltábla határozata elleni fellebbezést a Be. 615. § (5) bekezdése kizárja.

Debrecen, 2025. november 5.

Dr. Répássy Árpádné Dr. Német Laura s. k.
a tanács elnöke

Dr. Toma Attila s. k.
előadó bíró

Dr. Sörös László s. k.
bíró

Záradék: A Debreceni Törvényszék 17.B.391/2023/45. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.II.431/2025/10.sz.másodfokú határozatban írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. november 5.

Dr. Répássy Árpádné Dr. Német Laura s. k.
tanácselnök